Маріупольський готель «Спартак»

https://mrpl.city/blogs/view/mariupolskij-gotel-spartak

02 березня 2018, п'ятниця

Автор: **Ольга Демідко (Маріуполь)**
Автор: **MRPL.CITY**

З виникненням у людей бажання подорожувати, з'явилися і перші готелі. Епоха готельного бізнесу почалася з заїжджих дворів, таверн і трактирів. В кожну епоху вони відповідали своїм головним вимогам – надавали гостям можливість зупинитися на ніч. Цікаво, що перші готелі з'явилися близько двох тисяч років тому в Стародавній Греції та в Стародавньому Римі. Проте сучасний вигляд готелі придбали в США. Дослідники вважають, що це сталося приблизно в середині XIX століття, саме тоді почали з'являтися повноцінні номери.

Сьогодні готелі відрізняються між собою не тільки ціновою політикою, індивідуальною атмосферою, але й власною історією. У Маріуполі один з найбільших і комфортабельних готелів міста «Спартак» розташований на розі Харлампіївської та Георгіївської вулиць. Обидві вулиці є історично важливими для Маріуполя. Вулиця Харлампіївська, одна з перших вулиць нашого міста, названа так на честь священномученика Харлампія. Старі джерела розповідають, що під час переселення греків з Криму, коли епідемія стала косити паству митрополита Ігнатія, переселенці звернули свої молитви до святого Харлампія. Вважають, що саме завдяки заступництву Харлампія хвороби припинилися. Вулиця упорядковувалася дуже повільно. Спочатку вона складалася в основному з глинобитних і частково кам'яних будинків, критих черепицею. Пізніше, в середині XIX століття, почала забудовуватися кам'яними особняками. Вулиця Георгіївська була названа на честь особливо шанованого греками святого великомученика.

Повернемося до історії готелю «Спартак». Є декілька версій його будівництва. За першою, яка є більш розповсюдженою в інтернеті, будівля готелю, увінчана куполом, була побудована за проектом головного архітектора міста Віктора Нільсена наприкінці XIX століття (приблизна дата – 1884 рік). За іншою, підтвердже-

ною місцевою періодикою, яку підтримують краєзнавці (Буров С. Д.) та музейні працівники (Божко Р. П.), приміщення було побудовано паном Рапопортом з метою здавати в оренду в 1915 р.

Під час Першої світової війни міська влада хотіла розмістити в приміщенні госпіталь для поранених, чи поселити біженців із західних губерній. Проте, що саме знаходилося в приміщенні в роки Першої світової війни, достовірно невідомо. У роки окупації в будівлі знаходилася казарма для німецьких та словацьких офіцерів. Готель у стінах споруди відкрився вже за радянських часів.

Цікаво, що будівля готелю була добудована і сучасний її вигляд відрізняється від початкового. Проте, щоб зробити прибудову, довелося прибрати залишки згорілого в війну поштового відділення, яке розміщувалося з 1930 року в будинку, що належав Еммануїлу Спиридоновичу де Полоне – судновласнику і консульському агенту відразу двох держав: Італії та Австро-Угорщини. Для виконання своїх консульських обов'язків панові де Полоне нікуди ходити або їздити не доводилося: відвідувачів і прохачів він приймав у власному будинку. Є версії, що в приміщенні консульства в 1878 році народився Антон Петрович Боначіч - видатний оперний співак (тенор), соліст Большого театру в Москві. Обдарований співак і

артист, Боначіч чудово володів мистецтвом перевтілення. Він співав Германа в «Піковій дамі» Чайковського, Садко в однойменній опері Римського-Корсакова, Голіцина в «Хованщині» Мусоргського. З 1928 року жив і працював у Мінську.

У різний час у готелі «Спартак» знаходили притулок під час ще довоєнних гастролей скрипалі Давид Ойстрах та Михайло Ерденко, відомі свого часу на всю країну співаки Вадим Козін, Георгій Виноградов, Клавдія Шульженко і Леонід Утьосов зі своєю дочкою Едіт.

Також у «Спартаку» ночували артисти театру і кіно Борис Андрєєв, Марк Бернес, Іван Миколайчук, Микола Крючков, Раїса Недашківська, Віталій Поліцеймако. Навіть сама Фаїна Раневська відпочивала в одному з номерів після зустрічей з маріупольською публікою. Цей список поповнюється перебуванням знаменитих людей й досі. Ось тільки деякі з них: Валерій Леонтьєв, Алла Пугачова, Михайло Свєтін, Анна Самохіна, Ада Роговцева, Івар Калнінш, Володимир Конкін, Михайло Жаров, Олег Блохін, Олексій Михайличенко, Анатолій Кашпіровський і багато інших.

Однак це лише мала частка списку «зірок» різної величини та різних років, які вшанували своєю присутністю маріупольський готель, який прикрашає історичний центр міста і пропонує безпечний і комфортний відпочинок всім гостям і туристам Маріуполя.

Скріншот - Оригінал

https://mrpl.city/blogs/view/mariupolskij-gotel-spartak

Started

Маріупольський готель «Спартак»

02 березня 2018 в 11:33

(1)

https://mrpl.city/blogs/view/mariupolskij-gotel-spartak

Started

Маріупольський готель «Спартак»

02 березня 2018 в 11:33

(2)

https://mrpl.city/blogs/view/mariupolskij-gotel-spartak

Started

Маріупольський готель «Спартак»

02 березня 2018 в 11:33

(3)

Маріупольський готель «Спартак»

02 березня 2018 в 11:33

(4)

https://mrpl.city/blogs/view/mariupolskij-gotel-spartak

started

З виникненням у людей бажання подорожувати, з'явилися і перші готелі. Епоха готельного бізнесу почалася з заїжджих дворів, таверн і трактирів. В кожну епоху вони відповідали своїм головним вимогам – надавали гостям можливість зупинитися на ніч. Цікаво, що перші готелі з'явилися близько двох тисяч років тому в Стародавній Греції та в Стародавньому Римі. Проте сучасний вигляд готелі придбали в США. Дослідники вважають, що це сталося приблизно в середині XIX століття, саме тоді почали з'являтися повноцінні номери.

Сьогодні готелі відрізняються між собою не тільки ціновою політикою, індивідуальною атмосферою, але й власною історією. У Маріуполі один з найбільших і комфортабельних готелів міста «Спартак» розташований на розі Харлампіївської та Георгіївської вулиць. Обидві вулиці є історично важливими для Маріуполя. Вулиця

(5)

https://mrpl.city/blogs/view/mariupolskij-gotel-spartak

started

Греції та в Стародавньому Римі. Проте сучасний вигляд готелі придбали в США. Дослідники вважають, що це сталося приблизно в середині XIX століття, саме тоді почали з'являтися повноцінні номери.

Сьогодні готелі відрізняються між собою не тільки ціновою політикою, індивідуальною атмосферою, але й власною історією. У Маріуполі один з найбільших і комфортабельних готелів міста «Спартак» розташований на розі Харлампіївської та Георгіївської вулиць. Обидві вулиці є історично важливими для Маріуполя. Вулиця Харлампіївська, одна з перших вулиць нашого міста, названа так на честь священномученика Харлампія. Старі джерела розповідають, що під час переселення греків з Криму, коли епідемія стала косити паству митрополита Ігнатія, переселенці звернули свої молитви до святого Харлампія. Вважають, що саме завдяки заступництву Харлампія хвороби припинилися. Вулиця упорядковувалася дуже повільно. Спочатку вона складалася в основному з глинобитних і частково кам'яних будинків, критих черепицею. Пізніше, в середині XIX століття, почала забудовуватися кам'яними особняками. Вулиця Георгіївська була названа на честь особливо шанованого греками святого великомученика.

Повернемося до історії готелю «Спартак». Є декілька версій його будівництва. За першою, яка є більш розповсюдженою в інтернеті, будівля готелю, увінчана куполом, була побудована за проектом головного архітектора міста Віктора Нільсена наприкінці XIX століття (приблизна дата – 1884 рік). За іншою, підтвердженою місцевою періодикою, яку підтримують краєзнавці (Буров С. Д.) та музейні працівники (Божко Р. П.), приміщення було побудовано паном Рапопортом з метою здавати в оренду в 1915 р.

Під час Першої світової війни міська влада хотіла розмістити в приміщенні госпіталь для поранених, чи поселити біженців із західних губерній. Проте, що саме знаходилося в приміщенні в роки Першої світової війни, достовірно невідомо. У роки окупації в будівлі знаходилася казарма для німецьких та словацьких офіцерів. Готель у стінах споруди відкрився вже за радянських часів.

Цікаво, що будівля готелю була добудована і сучасний її вигляд відрізняється від початкового. Проте, щоб зробити прибудову, довелося прибрати залишки згорілого в війну поштового відділення, яке розміщувалося з 1930 року в будинку, що належав Еммануїлу Спиридоновичу де Полоне – судновласнику і консульському агенту відразу двох держав: Італії та Австро-Угорщини. Для виконання своїх консульських обов'язків панові де Полоне нікуди ходити або їздити не доводилося: відвідувачів і прохачів він приймав у власному будинку. Є версії, що в приміщенні консульства в 1878 році народився Антон Петрович Боначіч - видатний оперний співак (тенор), соліст Большого театру в Москві. Обдарований співак і артист, Боначіч чудово володів мистецтвом перевтілення. Він співав Германа в «Піковій дамі» Чайковського, Садко в однойменній опері Римського-Корсакова, Голіцина в «Хованщині» Мусоргського. З 1928 року жив і працював у Мінську.

У різний час у готелі «Спартак» знаходили притулок під час ще довоєнних гастролей скрипалі Давид Ойстрах та Михайло Ерденко, відомі свого часу на всю країну співаки Вадим Козін, Георгій Виноградов, Клавдія Шульженко і Леонід Утьосов зі своєю дочкою Едіт.

(6)

архітектора міста Віктора Нільсена наприкінці XIX століття (приблизна дата – 1884 рік). За іншою, підтвердженою місцевою періодикою, яку підтримують краєзнавці (Буров С. Д.) та музейні працівники (Божко Р. П.), приміщення було побудовано паном Рапопортом з метою здавати в оренду в 1915 р.

Під час Першої світової війни міська влада хотіла розмістити в приміщенні госпіталь для поранених, чи поселити біженців із західних губерній. Проте, що саме знаходилося в приміщенні в роки Першої світової війни, достовірно невідомо. У роки окупації в будівлі знаходилася казарма для німецьких та словацьких офіцерів. Готель у стінах споруди відкрився вже за радянських часів.

Цікаво, що будівля готелю була добудована і сучасний її вигляд відрізняється від початкового. Проте, щоб зробити прибудову, довелося прибрати залишки згорілого в війну поштового відділення, яке розміщувалося з 1930 року в будинку, що належав Еммануїлу Спиридоновичу де Полоне – судновласнику і консульському агенту відразу двох держав: Італії та Австро-Угорщини. Для виконання своїх консульських обов'язків панові де Полоне нікуди ходити або їздити не доводилося: відвідувачів і прохачів він приймав у власному будинку. Є версії, що в приміщенні консульства в 1878 році народився Антон Петрович Боначіч - видатний оперний співак (тенор), соліст Большого театру в Москві. Обдарований співак і артист, Боначіч чудово володів мистецтвом перевтілення. Він співав Германа в «Піковій дамі» Чайковського, Садко в однойменній опері Римського-Корсакова, Голіцина в «Хованщині» Мусоргського. З 1928 року жив і працював у Мінську.

У різний час у готелі «Спартак» знаходили притулок під час ще довоєнних гастролей скрипалі Давид Ойстрах та Михайло Ерденко, відомі свого часу на всю країну співаки Вадим Козін, Георгій Виноградов, Клавдія Шульженко і Леонід Утьосов зі своєю дочкою Едіт.

Також у «Спартаку» ночували артисти театру і кіно Борис Андрєєв, Марк Бернес, Іван Миколайчук, Микола Крючков, Раїса Недашківська, Віталій Поліцеймако. Навіть сама Фаїна Раневська відпочивала в одному з номерів після зустрічей з маріупольською публікою. Цей список поповнюється перебуванням знаменитих людей й досі. Ось тільки деякі з них: Валерій Леонтьєв, Алла Пугачова, Михайло Свєтін, Анна Самохіна, Ада Роговцева, Івар Калнінш, Володимир Конкін, Михайло Жаров, Олег Блохін, Олексій Михайличенко, Анатолій Кашпіровський і багато інших.

Однак це лише мала частка списку «зірок» різної величини та різних років, які вшанували своєю присутністю маріупольський готель, який прикрашає історичний центр міста і пропонує безпечний і комфортний відпочинок всім гостям і туристам Маріуполя.

(7)